

gaar dette Forslag imidlertid saa vidt, som det overhovedet kan gaa af Hensyn til Grundloven, undtagen med Hensyn til Nævninger, saa det er virkelig saa radikalt, som man kan ønske; en almindelig Lov kan ikke være mere radikal.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det hindrer ikke, at man ogsaa tog det andet Spørgsmaal op om overhovedet at afskaffe Eden saa langt, man kan, uden at forandre Grundloven, og saa for øvrigt ogsaa om saa vidt muligt at komme til en Ændring af Grundloven paa dette Punkt, saa at man kunde komme endnu videre.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sveistrup: Jeg vil overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sige, at Spørgsmaalet om Vidneeden og ogsaa om Nævningeeden er et Spørgsmaal, som principielt medfører langt større Tvivl og Vanskeligheder end det her foreliggende Spørgsmaal, og det vilde være ganske uforstandigt — det er heller ikke det ærede Medlems Mening — at inddrage det under denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Till. C. Sp. 654 ff.)

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Ogsaa dette Lovforslag er jo en gammel Bekendt af nærværende høje Ting; det er ogsaa herfra, dette Lovforslag stammer. I den Skikkelse, hvori det sidst forlod dette Ting, blev det af mig indbragt i Landstinget ved Samlingens Begyndelse. Det foreligger nu som vedtaget af Landstinget i en fra den tidligere væsentlig forskellig

Form. Dette gælder ganske vist ikke med Hensyn til Flertallet af de Paragraffer, Lovforslaget indeholder. Naar jeg bortser fra §§ 7 og 8, som jeg straks skal vende tilbage til, er der vel for en overfladisk Betragtning en Del Forskel mellem dette Forslag og det tidligere her i Tinget vedtagne. Men ved nærmere Eftersyn tror jeg, man vil finde, at hvad der ikke blandt disse Forskelligheder maa betegnes som rent redaktionelt, i hvert Fald kun er af den Natur, at man sikkert ved nærmere Forhandling mellem Tingene vilde kunne blive enig derom. Anderledes stiller det sig derimod med Hensyn til §§ 7 og 8. Der er det virkelige Principforskelligheder, som ligge de to Ting imellem. Dette høje Ting har jo i sin tidligere Vedtagelse af Lovforslaget paa disse to Punkter, med Hensyn til foreløbige Finanslove og foreløbige almindelige Love, bygget Lovforslaget over Folketingets Opfattelse af de herhen hørende Grundlovsbestemmelser med, hvad deraf følger. Landstinget har tidligere i sin Holdning til disse Paragraffer i Lovforslaget villet give Udtryk for den fra Folketinget højst forskellige Grundlovsopfattelse, som dette Tings Flertal nærer og i sin Tid har givet Udtryk i det praktiske Liv. Saa skarp er Modsætningen ikke mellem Folketingets Standpunkt og §§ 7 og 8 i dette Forslag. Man kan ikke sige, det nu er den provisoriske Opfattelse, der bærer disse Paragraffer, men deres Indhold gaar ud paa, at hvad der ligger i Grundloven med Hensyn til foreløbige Love og Finanslove, altsaa Grundlovens §§ 25 og 49, afgøre vi overhovedet slet ikke ved denne Lov, det røre vi ikke ved, det lade vi staa hen til Afgørelse af Rigsretten. Man kan for saa vidt ikke nægte, at den nuværende Affattelse betegner en Imødekommen fra Landstingets Side overfor Folketinget. Men jeg mener ganske vist ikke, at denne Imødekommen er tilstrækkelig. Det mener jeg ikke, fordi jeg deler Folketingets Opfattelse af Grundloven og mener, det er rigtigt ved en Lejlighed som denne at give denne Opfattelse Udtryk i de hertil sigtende Paragraffer.

Der har i Landstinget været en Del Tale om, at dette skulde være ligefrem i Strid med Grundloven set fra Landstingets Flertals Standpunkt. Det mener jeg ikke. Thi det, at man her fra Folketingets Side betegner noget som strafbart, som man fra anden Side ikke mener allerede ifølge Grundloven er strafbart, kan ikke gøre det grundlovstridigt. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig nærmere ved, idet